

Żywiec, dnia 8 sierpnia 2025 r.

34-300 Żywiec

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14 j § 1, art. 14 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. 2025 r. poz. 111 ze zm.), art. 2, 3, 4, 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. 2025 r. poz. 707) po rozpatrzeniu wniosku w Żywcu o interpretację w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości elementów infrastruktury wodno-kanalizacyjnej stwierdzam, że stanowisko podatnika przedstawione we wniosku **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie

Dnia 26 maja 2025 roku wpłynął wniosek o interpretację w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości elementów infrastruktury wodno-kanalizacyjnej.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

w Żywcu jest właścicielem infrastruktury kanalizacyjnej i wodociągowej (dalej jako infrastruktura), udostępnionej poprzez dzierżawę na rzecz gmin będących członkami, oraz przedsiębiorstw wodno-kanalizacyjnych. Przedmiotem wątpliwości jest kwalifikacja poszczególnych elementów infrastruktury na potrzeby podatku od nieruchomości, w postaci:

1. Wodomierza – urządzenia służącego do pomiaru zużytej wody;
2. Agregatu (zespołu prądotwórczego) – który stanowi przewoźne źródło zasilania awaryjnego. Agregat zabudowany jest na przyczepie specjalnej, która jest zarejestrowana.

Wodomierze, przepływomierze i sondy hydrostatyczne są urządzeniami pomiarowymi, bez których zarówno sieć wodociągowa iak i kanalizacyjna może działać i nadal pełnić swoją funkcję.

zwraca się z następującymi pytaniami w zakresie właściwego opodatkowania podatkiem od nieruchomości poszczególnych elementów składowych infrastruktury wodno-kanalizacyjnej.

1. Czy wodomierze podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych?
2. Czy mobilne agregaty prądotwórcze, zainstalowane na przyczepie, podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

Zdaniem Wnioskodawcy, wskazane urządzenia nie spełniają przesłanek uznania ich za budowle podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Nie zawierają bowiem części budowlanych i nie zostały wzniesione w wyniku robót budowlanych, a jedynie zamontowane.

W odniesieniu do mobilnych agregatów prądotwórczych, ich przewoźny i tymczasowy charakter wyklucza uznanie ich za budowle podlegające opodatkowaniu.

W uzasadnieniu Wnioskodawca wskazuje na art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym, budowla oznacza:

- a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- b) elektrownię wiatrową, elektrownię jądrową i elektrownię fotowoltaiczną, biogazownię, biogazownię rolniczą, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linową, wyciąg narciarski oraz skocznię, w części niebędącej budynkiem – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,
- c) urządzenie budowlane – przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. A, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a-c – wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,
- e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową

-wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie.

Art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowi katalog zamknięty, przez obiekty niemieszczące się w ty katalogu, nie stanowią budowli podlegających opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W konsekwencji, dla określenie statusu danego urządzenia jako budowli, istotne jest odniesienie się właśnie do aspektu budowlanego – wzniesienia w wyniku robót budowlanych i wyodrębnienia części budowlanych. Zgodnie bowiem z art. 1a ust. 1 pkt 2b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, roboty budowlane to prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Warunek wzniesienia w wyniku robót budowlanych będzie więc spełniony, jeżeli obiekt będzie rezultatem prac budowlanych.

Zdaniem Wnioskodawcy, aby mieć do czynienia z urządzeniem technicznym podlegającym opodatkowaniu jako budowla, musi więc dojść do ustalenia, że jest ono obiektem wzniesionym z użyciem wyrobów budowlanych – a więc wybudowanym w danym miejscu. Odmienna natomiast będzie kwalifikacja urządzenia, które zostało wyprodukowane poza miejscem wykorzystania i przywiezione w celu montażu. Wodomierze i agregaty nie spełniają kryterium bycia wzniesionymi w wyniku robót budowlanych, gdyż są urządzeniami technicznymi produkowanymi poza miejscem ich montażu. Brak części budowlanych i niewystąpienie robót budowlanych wykluczają ich opodatkowanie podatkiem od nieruchomości.

Zgodnie z wnioskiem, w odniesieniu do agregatu mobilnego, istotne jest jego umiejscowienie na przyczepie. Mobilność obiektu przesądza o tym, że nie stanowi on wzniesionego w ramach robót budowlanych obiektu, a zatem nie może być uznany za budowlę. W rezultacie, zdaniem Wnioskodawcy, żadne w wymienionych urządzeń nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

**W świetle obowiązującego stanu prawnego, stanowisko
za prawidłowe.**

uznaje się

Na podstawie art. 14c § 1 zd. 2 Ordynacji podatkowej Organ odstąpił od wskazania prawidłowego stanowiska oraz uzasadnienia prawnego oceny stanowiska Wnioskodawcy, uznając że stanowisko Wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu zaistnienia zdarzenia.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, w terminie 30 dni po upływie terminu określonego poniżej, za pośrednictwem Burmistrza Miasta Żywca.

Skargę, o której wyżej mowa, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Burmistrza Miasta Żywca – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji – do usunięcia naruszenia prawa.

Otrzymała:

- 1.
2. a/a

BURMISTRZ MIASTA
mgr inż. Antoni Szlagor